

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.828 van 9 februari 2012
in de zaak A. 197.275/VII-37.862.**

In zake : Luc JACOPS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Verstraeten
kantoor houdend te 2221 Heist-op-den-Berg
Dorp 72A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkomen de partij :
de BVBA TUIN- EN HOBBYCENTER HENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Pauwels
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 29 april 2010 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 16 april 2007, houdende het deels verlenen en deels weigeren van de vergunning aan de BVBA Tuin- en Hobbycenter Hens voor het verder exploiteren en veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een tuin- en hobbycenter, gelegen aan de Katerstraat 112 te Nijlen, deels gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd mits enkele aanpassingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 3 september 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 januari 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stephanie Vanthienen, die loco advocaat Johan Verstraeten verschijnt voor de verzoeker, adviseur Mark Michiels, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Thibaud Delva, die loco advocaat Eva Pauwels verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswertdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij exploiteert aan de Katerstraat 112 te Nijlen een tuin- en hobbycenter. De verzoeker is omwonende van de inrichting.

3.2. Op 4 januari 2007 dient de tussenkomende partij een aanvraag in strekkende tot het hernieuwen en veranderen van de milieuvergunning voor haar inrichting.

3.3. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen verleent op 16 april 2007 de gevraagde vergunning, behoudens wat betreft het onderdeel dat betrekking heeft op het houden van uitheemse diersoorten. Er wordt tevens akte genomen van een aantal klasse 3-inrichtingen.

3.4. Tegen deze beslissing wordt bestuurlijk beroep ingesteld, onder andere door de verzoeker.

3.5. Met een besluit van 11 oktober 2007 bevestigt de deputatie van de provincie Antwerpen grotendeels het beroepen besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen.

3.6. Bij arrest nr. 199.354 van 7 januari 2010 vernietigt de Raad van State het besluit van 11 oktober 2007, in essentie omdat de verleende milieuvergunning gesteund was op het BPA "Katerstraat" dat door de Raad van State werd vernietigd bij arrest nr. 197.883 van 17 november 2009.

3.6. Ingevolge het eerstvermelde vernietigingsarrest wordt de beroepsprocedure hernomen en in dit kader worden opnieuw een aantal adviezen uitgebracht.

3.7. Op 29 april 2010 neemt de deputatie van de provincie Antwerpen de thans bestreden beslissing waarbij de beroepen tegen de door het college van

burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen verleende milieuvergunning, slechts gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

Met betrekking tot de stedenbouwkundige aspecten van de zaak is dit besluit als volgt gemotiveerd :

"Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies d.d. 26 februari 2010 van het Agentschap Ruimte en Erfgoed (ARE) (kenmerk 8.00/12026/384589.4); op volgende elementen uit dit advies:

1. De aanvraag betreft het verder exploiteren en veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een tuin- en hobbycenter.
2. Het goed ligt in het gewestplan Mechelen (Koninklijk besluit van 5 augustus 1976). Het goed ligt volgens dit van kracht zijnde gewestplan in een agrarisch gebied.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden (artikel 11 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

3. Voor het plangebied in kwestie werd op 23 februari 2005 het BPA Katerstraat opgemaakt en golden de stedenbouwkundige voorschriften bij dit BPA. M.n. de voorschriften van art. 1, 'Kleinhandelszone' waren van toepassing. Op 7 januari 2010 is dit BPA evenwel door de Raad van State vernietigd. Dit houdt in dat teruggerepen moet worden naar de bestemming agrarisch gebied volgens de gewestplanbestemming.
4. Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Het blijft de bevoegdheid van de overheid de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.
5. De aanvraag is niet in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

6. Afwijking- en uitzonderingsbepalingen:

Art. 5.6.7, §1. De mogelijkheden of verplichtingen om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften of om rekening te houden met ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, zoals deze bij of krachtens deze codex zijn vastgesteld in hoofde van de vergunningenverlenende bestuursorganen en de ambtenaren van ruimtelijke ordening, gelden onder dezelfde voorwaarden in hoofde van de instanties en organen die over een vergunningaanvraag adviseren en in hoofde van de instanties en organen die adviseren of beslissen over een onteigeningsplan of over een aanvraag voor een onteigeningsmachtiging, een milieuvergunning of een vergunning, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu of in het bosdecreet van 13 juni 1990.

§2. Onverminderd §1 kan bij de advisering en beslissing over een milieuvergunningsaanvraag afgeweken worden van de bepalingen van het gewestplan ten bate van inrichtingen waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van dit gewestplan, voor zover voldaan is onder beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is hoofdzakelijk vergund.

Indien de goede ruimtelijke ordening geschaad wordt, kan rekening worden gehouden met de termijn die nodig is om de inrichting te herlocaliseren. Deze termijn is ten hoogste gelijk aan vijf jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de categorieën van bedrijven die door hun aard en omvang van het eerste lid zijn uitgesloten. Zij wijst de gebieden aan waarin het eerste lid niet kan worden toegepast.

7. Richtlijnen en omzendbrieven: Toelichting bij het KB van 28 december 1972 (B.S. 10 februari 1973) betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, gewijzigd bij het KB van 13 december 1978 (B.S. 13 januari 1979) en de decreten van 23 juni 1993 (B.S. van 12 en 14 augustus 1993) en 13 juli 1994 (B.S. van 17 september 1994). Omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen. Officiële coördinatie. (8 juli 1997, gewijzigd op 25 januari 2002 en 25 oktober 2002).

8. Historiek: Er zijn verschillende stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd voor het tuin- en hobbycenter in kwestie.

9. De aanvraag betreft het verder exploiteren en veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een tuin- en hobbycenter.

10. Voor het plangebied in kwestie werd op 23 februari 2005 het BPA Katerstraat opgemaakt en golden de stedenbouwkundige voorschriften bij dit BPA. M.n. de voorschriften van art. 1, 'Kleinhandelszone' waren

van toepassing. Op 7 januari 2010 is dit BPA evenwel door de Raad van State vernietigd. Dit houdt in dat teruggerepen moet worden naar de bestemming agrarisch gebied volgens de gewestplanbestemming.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de gewestplanbestemming. Art. 5.6.7, §1 van de Vlaamse Codex voorziet evenwel de mogelijkheden om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften of om rekening te houden met ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, zoals deze bij of krachtens deze codex zijn vastgesteld in hoofde van de vergunningverlenende bestuursorganen en de ambtenaren van ruimtelijke ordening, gelden onder dezelfde voorwaarden in hoofde van de instanties en organen die over een vergunningaanvraag adviseren en in hoofde van de instanties en organen die adviseren of beslissen over een onteigeningsplan of over een aanvraag voor een onteigeningsmachtiging, een milieuvergunning of een vergunning, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu of in het bosdecreet van 1990.

Voor zover de aanvraag gevestigd is in stedenbouwkundig vergunde gebouwen of constructies, kan de afwijking worden toegestaan. Dan blijkt dat in het verleden verschillende stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd. Het is evenwel niet duidelijk of de hierin aangevraagde constructies of gebouwen conform deze vergunningen werden opgericht. Nieuwe aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning zullen behandeld worden conform de vigerende regelgeving, waarbij de gewestplanbestemming agrarisch gebied bepalend is.

11. Verhouding tussen de stedenbouwkundige vergunning met de milieuvergunning:

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening regelt in Hoofdstuk V de verhouding tussen de milieuvergunning (en milieumelding) en de stedenbouwkundige vergunning. Volgende bepalingen zijn hierbij relevant:

'Art. 4.5.1, §1. Een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting waarvoor een milieuvergunning vereist is, wordt voor de toepassing van artikel 5, §2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning beschouwd als:

1° definitief verleend: vanaf de datum waarop van de stedenbouwkundige vergunning gebruik kan worden gemaakt overeenkomstig artikel 4.7.19, §3, artikel 4.7.23, §5, dan wel artikel 4.7.26, §4, tweede lid;

2° definitief geweigerd: vanaf de datum waarop in laatste administratieve aanleg beslist werd om de stedenbouwkundige vergunning niet af te leveren.

§2. Een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is of die onderworpen is aan de meldingsplicht conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of de melding niet is gebeurd.

In het geval, vermeld in het eerste lid, gaat de termijn van twee jaar, bepaald in artikel 4.6.2, §1, eerste lid, 1°, pas in op de dag dat de milieuvergunning definitief wordt verleend, respectievelijk de melding is gebeurd.

Wordt de milieuvergunning evenwel definitief geweigerd in de zin van artikel 5, §1, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, dan vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege. Het verval van de stedenbouwkundige vergunning wordt door de instantie die de milieuvergunning heeft geweigerd onverwijld meegedeeld aan de aanvrager en de overheid die de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend.'

12. Advies: Voorwaardelijk gunstig.

Door de vernietiging van het BPA Katerstraat moet teruggegrepen worden naar de gewestplanbestemming agrarisch gebied. De aanvraag is hiermee niet in overeenstemming. De afwijking voorzien in art. 5.6.7 van de Vlaamse Codex kan evenwel worden toegestaan aangezien in het verleden reeds stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd voor de gebouwen en constructies op het perceel en voor zover kan worden uitgegaan van constructies en gebouwen die conform de stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd.

Nieuwe aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning zullen worden behandeld conform de vigerende regelgeving.

(...)

Gelet op het deels gunstig - deels ongunstig advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (hierna : PMVC) van 13 april 2010; op volgende elementen uit dit advies :

(...)

3. Stedenbouwkundige verenigbaarheid

- Het ARE adviseert voorwaardelijk gunstig;

Door de vernietiging van het BPA Katerstraat door de Raad van State moet teruggegrepen worden naar de bestemming 'agrarisch gebied' in het gewestplan. De aanvraag is hiermee niet in overeenstemming. De afwijking voorzien in art. 5.6.7. van de Vlaamse Codex kan evenwel worden toegestaan aangezien in het verleden reeds stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd voor de gebouwen en constructies op het perceel en voor zover kan worden uitgegaan van constructies en gebouwen die conform de stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd.

- Deskundige Roggeman merkt op dat, zelfs al wordt de stedenbouwkundige vergunning vernietigd, de exploitatie in stedenbouwkundig vergund geachte gebouwen en constructies plaatsvindt. Er is dus geen reden om de milieuvergunning om planologische redenen te weigeren. De PMVC is dezelfde mening toegedaan.

(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied van het gewestplan Mechelen (KB van 5 augustus 1976) waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn: agrarisch gebied;

Overwegende dat de uitgebrachte adviezen in aanmerking worden genomen;

Overwegende dat, ter aanvulling van de adviezen van ARE en PMVC, i.v.m. de afwijking van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het volgende dient te worden opgemerkt:

- De afwijking van de gewestplanbestemming kan volgens de Vlaamse Codex mits voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is hoofdzakelijk vergund;

- M.b.t. de eerste voorwaarde stellen de beroepers ten onrechte dat de ruimtelijke draagkracht is overschreden door de (beweerde) link van het tuin- en hobbycenter met een vervoer- en containerbedrijf; terzake dient te worden opgemerkt dat sinds 1,5 jaar het transportbedrijf is verplaatst naar een terrein gelegen te Massenhoven; het vervoer- en containerbedrijf heeft dan ook niets met het tuin- en hobbycenter te maken; de bewegingen van vrachtwagens in de Katerstraat hebben enkel te maken met het lossen van goederen voor het tuin- en hobbycenter; bovendien blijkt uit de verklaring van de burgemeester in de zitting van de PMVC dat de aangevraagde bedrijvigheid van de exploitant past in het gebied; het cliënteel bestaat voornamelijk uit inwoners van de gemeente Nijlen; het bedrijf is perfect inpasbaar en de activiteiten kunnen als lokaal-dynamisch worden beschouwd; uit al deze elementen kan dan ook worden besloten dat aan de eerste voorwaarde voor afwijking van artikel 5.6.7 is voldaan;

- Uit de adviezen van ARE en de PMVC blijkt dat tevens is voldaan aan de tweede voorwaarde;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie/verandering van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften".

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4.1. In een enig middel roept de verzoeker de schending in van artikel 5.6.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna : VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van de materiële

motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het verzoekschrift wordt het volgende uiteengezet :

"Verzoekende partij wenst op te merken dat de Deputatie van de Provincie Antwerpen met haar besluit dd. 29 april 2010 waarin ze zich voornamelijk beroept op de uitzonderingsbepalingen van art. 5.6.7 van de Vlaamse Codex, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Ten eerste gaat de Deputatie van de Provincie Antwerpen geheel voorbij aan het feit dat elke uitzondering restrictief geïnterpreteerd dient te worden.

Het is niet omdat er een uitzonderingsmaatregel wordt voorzien in de Vlaamse Codex dat deze automatisch van toepassing is.

Integendeel, de bepalingen in artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex stellen enkel dat indien de voorwaarden opgesomd in dat artikel vervuld zijn er eventueel een uitzondering kan worden toegestaan.

Dit impliceert hoegenaamd niet dat in alle gevallen waarin de voorwaarden zich zouden voordoen deze uitzondering moet worden toegepast.

Indien dit wel het geval zou zijn, zou men niet langer kunnen spreken van een uitzonderingsmaatregel.

Een uitzonderingsmaatregel dient aldus per definitie zeer restrictief te worden toegepast; er dient niet alleen te worden aangetoond dat aan de voorwaarden van artikel 5.6.7 is voldaan, er dient bovendien ook uitdrukkelijk te worden gemotiveerd waarom in een bepaald geval deze uitzonderingsmaatregel kan worden toegekend.

De Deputatie motiveert haar beslissing enkel door te stellen dat aan de voorwaarden is voldaan zonder verder te motiveren waarom in dit specifieke geval de uitzonderingssituatie kan worden toegekend hetgeen een duidelijke inbreuk op het motiveringsbeginsel inhoudt.

Dit is alleszins het geval gezien door verzoekende partij duidelijk is aangegeven dat er ook een strafrechterlijke zaak lopende is met betrekking tot stedenbouwinbreuken.

Het Besluit maakt hieromtrent geen afweging.

Verzoekende partij meent dat zeker niet voldaan is aan de voorwaarden zoals gesteld door bovenvermeld artikel.

Het is alleszins duidelijk dat het bedrijf niet hoofdzakelijk vergund is.

Dit is niet correct en alleszins niet aangetoond.

6. Bovendien stelt verzoekende partij eveneens vast dat de motivering die wel aanwezig is in het bestreden besluit niet afdoende en minstens bijzonder onzorgvuldig is.

Voor wat betreft de eerste voorwaarde stelt men dat de 'Burgemeester' op de PMVC is gekomen. De Burgemeester komt daar voor de heer Hens trouwens elke keer naar toe.

Ook neemt de Burgemeester telkens een advocaat voor de gemeente mee, hetgeen vrij zelden gebeurt.

Het Besluit maakt dan een afweging inzake ruimtelijke ordening die

gebaseerd is op 'de verklaring van de Burgemeester', dat het bedrijf inpasbaar is in de omgeving.

Dit is geen afdoende, draagkrachtige motivering om een uitzondering toe te staan.

De inpasbaarheid in de omgeving vereist een beschrijving van deze omgeving, waar een school zich bevindt !

Dit wordt niet eens vermeld.

Volgens verzoekende partij is een verklaring van een Burgemeester absoluut niet afdoende, temeer daar dezelfde Burgemeester voorheen een BPA opstelde om het bedrijf Hens onder te brengen in een zone voor lokale bedrijvigheid, hetgeen aantoonde dat recent werd geoordeeld dat het bedrijf niet inpasbaar was in agrarisch gebied...

Voor wat betreft de tweede voorwaarde waaraan voldaan moet worden (nl. de inrichting is hoofdzakelijk- vergund) stelt de deputatie het volgende:

'- Uit de adviezen van ARE en de PMC blijkt dat tevens is voldaan aan de tweede voorwaarde.'

Dat zulke summiere motivering een duidelijk motiveringsgebrek inhoudt.

De motiveringsplicht heeft net tot doel de burger in kennis te stellen van de motieven die aan de beslissing ten grondslag liggen en om de burger aldus de mogelijkheid te geven om na te gaan of de beslissing door die motieven gedragen kan worden.

Wanneer men echter een beslissing gaat motiveren door op bijzonder algemene wijze, zonder enige verdere specificatie, te verwijzen naar eerder aangehaalde adviezen wordt het voor diezelfde burger bijzonder moeilijk om de precieze motivering die aan de beslissing ten grondslag ligt, te achterhalen.

Bovendien is de motivering voor wat betreft de tweede voorwaarde niet enkel niet afdoende en niet precies, ze is daarnaast ook uiterst onzorgvuldig nagegaan.

Zo stelt verzoekende partij vast dat in het bestreden Besluit het volgende te lezen staat:

Voor zover de aanvraag gevestigd is in stedenbouwkundige vergunde gebouwen of constructies, kan de afwijking worden toegestaan. Dan blijkt dat in het verleden verschillende stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd.

Het is evenwel niet duidelijk of de hierin aangevraagde constructies of gebouwen conform deze vergunningen werden opgericht.(...)

De Deputatie van de provincie Antwerpen geeft hiermee zelf aan dat er onduidelijkheid bestaat omtrent het al dan niet vergund zijn van de gebouwen terwijl precies één van de twee voorwaarden op basis waarvan een eventuele uitzondering kan worden toegestaan net het vergund zijn van de inrichting vooropstelt.

Het getuigt dan ook van bijzonder onzorgvuldig overheidsoptreden om wanneer men zich beroept op een uitzonderingsmaatregel om een milieuvergunning toe te kennen en niet na te gaan of daadwerkelijk aan alle gestelde voorwaarden is voldaan.

Zeker wanneer het een dossier betreft dat in het verleden reeds ettelijke malen het voorwerp is geweest van verschillende administratieve en gerechtelijke procedures.

In zulk geval mag van een zorgvuldige overheid verwacht worden dat ze niet zal volstaan bij het louter verwijzen naar adviezen.

Van een zorgvuldige overheid, die overigens zelf bevestigt in haar bestreden beslissing dat ze niet zeker is op welke wijze en op basis van welke vergunningen de gebouwen of constructies werden opgericht, mag verwacht worden dat ze zelf onderzoekt of aan de voorwaarden is voldaan.

Elke andere manier van handelen dient als onzorgvuldig te worden vastgesteld.

Bovendien motiveert de Deputatie op geen enkele manier waarom ze, ondanks haar geuite twijfel, in deze kan volstaan met een loutere verwijzing naar adviezen zonder dat er enig verder onderzoek vereist is, hetgeen een duidelijk motiveringsgebrek inhoudt.

7. Verzoekende partij stelt zich ten slotte de vraag waarom men zich zoveel moeite getroost heeft om een sectoreel BPA goed te keuren met als doel de Katerstraat te Nijlen te wijzigen in kleinhandelszone met als voorwerp de regularisatie van de toestand van één bedrijf, namelijk het tuin- en landbouwcentrum van de bvba Hens,...

Partij Hens was ook vragende partij voor dit BPA, juist omwille van het feit dat men zonevreemd was.

Bovendien is Hens geen onbekende voor het Mechelse Parket. Niet alleen waren er door dit bedrijf ernstige milieu-overtredingen met bodemverontreiniging tot gevolg. Eveneens werd er overgegaan tot dagvaarding wegens stedenbouwkundige inbreuken door partij Hens.

Men kan dus niet zomaar stellen dat de ruimtelijke draagkracht niet is overschreden, noch dat de voorziene functies niet zouden zijn verstoord.

In de strafzaak werd overgegaan tot dagvaarding voor de zitting van de correctionele rechtbank te Mechelen op 16 juni 2010.

Er dient dan ook de bedenking te worden gemaakt dat artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex niet van toepassing kan zijn gelet op de restrictieve interpretatie, die vereist is bij een uitzonderingsbepaling.

Vandaag zijn echter alle mogelijkheden opgebruikt nu de Raad van State het BPA Katerstraat heeft vernietigd zodat dit artikel nog de enige mogelijkheid is op basis waarvan de milieuvergunning kan worden toegekend.

Zulke handelswijzer houden een duidelijke schending in van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex in samenhang met het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

4.2. De verwerende partij antwoordt als volgt :

"Het enig middel van verzoeker is gebaseerd op de bewering dat verwerende partij ten onrechte, en op onzorgvuldige wijze, gebruik heeft gemaakt van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna 'Vlaamse Codex'), bij het nemen van het bestreden besluit.

Artikel 5.6.7 luidt:

§1. De mogelijkheden of verplichtingen om af te wijken van stedenbouwkundige voorschriften of om rekening te houden met

ontwerpen van stedenbouwkundige voorschriften, zoals deze bij of krachtens deze codex zijn vastgesteld in hoofde van de vergunningenverlenende bestuursorganen en de ambtenaren van ruimtelijke ordening, gelden onder dezelfde voorwaarden in hoofde van de instanties en organen die over een vergunningaanvraag adviseren en in hoofde van de instanties en organen die adviseren of beslissen over een onteigeningsplan of over een aanvraag voor een onteigeningsmachtiging, een milieuvergunning of een vergunning, vermeld in het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu of in het bosdecreet van 13 juni 1990.

§2. Onverminderd §1 kan bij de advisering en beslissing over een milieuvergunningsaanvraag afgeweken worden van de bepalingen van het gewestplan ten bate van inrichtingen waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van dit gewestplan, voor zover voldaan is onder beide hiernavolgende voorwaarden:

1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;

2° de inrichting is hoofdzakelijk vergund.

Indien de goede ruimtelijke ordening geschaad wordt, kan rekening worden gehouden met de termijn die nodig is om de inrichting te herlocaliseren. Deze termijn is ten hoogste gelijk aan vijf jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de categorieën van bedrijven die door hun aard en omvang van het eerste lid zijn uitgesloten. Zij wijst de gebieden aan waarin het eerste lid niet kan worden toegepast.

Verzoeker beweert dat verweerster onvoldoende heeft aangetoond dat voldaan werd aan de eerste voorwaarde.

Verzoeker wekt hierbij ten onrechte de indruk dat verweerster zich enkel baseerde op de verklaringen van de burgemeester tijdens de zitting van de PMVC op 13 april 2010 (...).

Verzoeker gaat hierbij voorbij aan het feit dat niet alleen de burgemeester, maar ook de Afdeling Milieuvergunningen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (AMV) in het advies d.d. 4 maart 2010 en tevens de exploitant tijdens de zitting van de PMVC, deze kwestie hebben besproken. Bovendien heeft verweerster zelf in de overwegingen van het bestreden besluit uitdrukkelijk vermeld dat: 'M.b.t. de eerste voorwaarde stellen de beroepers ten onrechte dat de ruimtelijke draagkracht is overschreden door de (beweerde) link van het tuin- en hobbycenter met een vervoer- en containerbedrijf; terzake dient te worden opgemerkt dat sinds 1,5 jaar het transportbedrijf is verplaatst naar een terrein gelegen te Massenhoven; het vervoer- en containerbedrijf heeft dan ook niets met het tuin- en hobbycenter te maken; de bewegingen van vrachtwagens in de Katerstraat hebben enkel te maken met het lossen van goederen voor het tuin- en hobbycenter; bovendien blijkt uit de verklaring van de burgemeester in de zitting van de PMVC dat de aangevraagde bedrijvigheid van de exploitant

past in het gebied; het cliënteel bestaat voornamelijk uit inwoners van de gemeente Nijlen; het bedrijf is perfect inpasbaar en de activiteiten kunnen als lokaal-dynamisch worden beschouwd'.

Het is dan ook niet ernstig om te beweren dat verweerster zich enkel heeft gebaseerd op de verklaringen van de burgemeester om te besluiten dat aan de eerste voorwaarde was voldaan.

Verweerster begrijpt overigens niet wat verzoeker precies insinueert met: 'de Burgemeester komt daar (de zitting van de PMVC) voor de heer Hens (de exploitant) trouwens elke keer naar toe', of met: 'ook neemt de Burgemeester telkens een advocaat voor de gemeente mee, hetgeen vrij zelden gebeurt'.

Wat betreft de tweede voorwaarde in artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex, beweert verzoeker ten onrechte dat de verwijzing naar de adviezen van ARE en PMVC een 'duidelijk motiveringsgebrek inhoudt' van verweerster, omdat volgens verzoeker 'wanneer men een beslissing gaat motiveren door op bijzonder algemene wijze, zonder enige verder specificatie, te verwijzen naar eerder aangehaalde adviezen wordt het voor de burger bijzonder moeilijk om de precieze motivering, die aan de beslissing ten grondslag ligt, te achterhalen' (...).

Dit argument is niet ernstig. Vaststaande rechtspraak van de Raad van State stelt dat indien de bevoegde overheid, i.c. verweerster, vaststelt dat een advies op een grondige, objectieve en functiegerichte wijze werd opgesteld, ze dit advies mag verheffen tot het hare (R.v.St., 27 augustus 1992, nr. 40.149). Dit is precies wat verweerster heeft gedaan, door te verwijzen naar de adviezen van ARE en de PMVC, die allebei opgenomen zijn in de tekst van het besluit. De vermelde adviezen bevatten bovendien de feiten en motieven die tot hun conclusies hebben geleid.

Verzoeker suggereert verder vruchteloos dat er 'twijfel' bestond bij verweerster over de stedenbouwkundige toestand van de exploitatie (Verzoekschrift, p. 13-14, nr. 6). Tijdens de zitting van de PMVC is immers, bij het bespreken van de tweede voorwaarde in artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex, gebleken dat 'in het verleden reeds stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd voor de gebouwen en constructies op het perceel en voor zover kan worden uitgegaan van constructies en gebouwen die conform de stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd.' Deskundige Roggeman (van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne) merkte tijdens dezelfde zitting bovendien op dat '(...) de exploitatie in stedenbouwkundig vergund geachte gebouwen en constructies plaatsvindt. Er is dus geen reden om de milieuvergunning om planologische redenen te weigeren'. De PMVC sloot zich aan bij deze visie. En later heeft verweerster zich bij de PMVC aangesloten, door uitdrukkelijk naar het advies van de PMVC te verwijzen.

Verzoeker argumenteert tevens dat uitzonderingen restrictief moeten worden geïnterpreteerd, zo ook de uitzondering voorzien in artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex. Uit de tekst van artikel 5.6.7 blijkt echter duidelijk dat de uitzondering, i.c. de principiële mogelijkheid om bij de beslissing over een milieuvergunningsaanvraag af te wijken van het gewestplan, reeds restrictief werd opgevat in de Vlaamse Codex. Artikel 5.6.7, §2 legt immers twee voorwaarden op die moeten voldaan zijn, alvorens van de vermelde afwijkingsmogelijkheid kan worden gebruik gemaakt. M.a.w., door het

opleggen van (strikte) voorwaarden, wordt de restrictiviteit van de uitzondering gewaarborgd.

Verzoeker lijkt dit niet in te zien, door te beweren dat wanneer de voorwaarden zijn vervuld 'dit hoegenaamd niet impliceert, dat in alle gevallen waarin de voorwaarden zich zouden voordoen deze uitzondering moet worden toegepast. Indien dit wel het geval zou zijn, zou men niet langer kunnen 'spreken van een uitzonderingsmaatregel.' Verzoeker gaat nog verder, en stelt dat 'er niet alleen dient te worden aangetoond dat aan de voorwaarden van artikel 5.6.7 is voldaan, er dient bovendien ook uitdrukkelijk te worden gemotiveerd waarom in een bepaald geval deze uitzonderingsmaatregel kan worden toegekend' (...).

Bovenstaande stelling gaat duidelijk een stap te ver. Door op deugdelijke wijze aan te tonen waarom aan de decretale voorwaarden is voldaan, toont verweerder juist aan 'waarom (...) deze uitzonderingsmaatregel kan worden toegekend'.

Uit de tekst van het besluit blijkt overduidelijk dat verweerder aan de motiveringsplicht heeft voldaan: er wordt uitdrukkelijk verwezen naar de gemotiveerde adviezen van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (PMVC) en het Agentschap Ruimte en Erfgoed (ARE), en daarnaast voegt verweerder - voor zover als nodig - nog eigen overwegingen toe om aan te tonen dat aan beide voorwaarden van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex is voldaan, en bijgevolg mag worden afgeweken van de bepalingen van het gewestplan".

4.3. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt de verzoeker dat enkel indien aan de voorwaarden van artikel 5.6.7 VCRO is voldaan, er eventueel een uitzondering kan worden toegestaan, dat die mogelijkheid zeer restrictief moet worden toegepast, dat het daarbij niet voldoende is om louter te poneren dat aan de voorwaarden van de afwijkingsregeling is voldaan maar dat ook moet worden afgewogen en gemotiveerd waarom de afwijking verantwoord is, en dat te dezen de verwerende partij nergens de afweging heeft gemaakt tussen de gunst van de uitzondering en het feit dat de exploitant zich in het verleden schuldig heeft gemaakt aan stedenbouwinbreuken, waarvoor hij bovendien werd veroordeeld door de correctionele rechtbank te Mechelen. Voorts merkt hij op dat de inpasbaarheid in de omgeving een beschrijving van deze omgeving vereist, terwijl de bestreden beslissing nergens melding maakt van een school die zich in de onmiddellijke omgeving bevindt. Ook stelt de verzoeker vast dat de verwerende partij niet ingaat op de mededeling aangaande de voorafgaande strafrechtelijke inbreuken die door de exploitant werden begaan.

Wat betreft het hoofdzakelijk vergund karakter van de inrichting, zet hij nog het volgende uiteen :

"De enige vergunning die bij verzoeker gekend is, is de stedenbouwkundige vergunning dd. 19.04.1989 voor het bouwen van een loods voor winkel en landbouwonderneming waar een lokaal van wisselstukken deel van zou uitmaken, alsook een ruimte voor onderhoud van machines, refter, kleedkamer, wc, bureau en winkel voor landbouwproducten.

Nadien zijn er talrijke gebouwen zonder vergunning bijgebouwd.

Bovendien werd het Bijzonder Plan van Aanleg Katerstraat dat speciaal ten behoeve van verweerder was opgesteld vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 197.883 van 17 november 2009.

Vervolgens werden eveneens de stedenbouwkundige vergunning van verwerende partij die op dit BPA waren gesteund vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 207.801 van 1 oktober 2010.

Eveneens werd de milieuvergunning toegekend aan verwerende partij aangevochten en vernietigd door de Raad van State bij arrest nr. 199.354 van 7 januari 2010.

Ten slotte, dient te worden vermeld dat verwerende partij door de Correctionele Rechtbank te Mechelen werd veroordeeld wegens inbreuken op het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, op het decreet van 26 april 2000, het decreet van 13 juli 2001, decreet van 1 maart 2002, decreet van 8 maart 2002, decreet van 4 juni 2003 en het decreet van 21 november 2003, namelijk werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd of voortgezet hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning. (...)

Uit al het voorgaande volgt dat enkel de oorspronkelijke stedenbouwkundige vergunning dd. 19.04.1989 van kracht is.

Hieruit kan worden besloten dat aan de tweede voorwaarde absoluut niet is voldaan nu de inrichting absoluut niet hoofdzakelijk is vergund.

13. Verzoeker verwijst bovendien naar hetgeen uitdrukkelijk vermeld staat in het bestreden besluit.

Voor zover de aanvraag gevestigd is in stedenbouwkundige vergunde gebouwen of constructies, kan de afwijking worden toegestaan. Dan blijkt dat in het verleden verschillende stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd.

Het is evenwel niet duidelijk of de hierin aangevraagde constructies of gebouwen conform deze vergunningen werden opgericht.(...)(eigen markerings)

De Deputatie van de provincie Antwerpen geeft hiermee zelf aan dat er onduidelijkheid bestaat omtrent het al dan niet vergund zijn van de gebouwen terwijl precies één van de twee voorwaarden op basis waarvan een eventuele uitzondering kan worden toegestaan net het vergund zijn van de inrichting vooropstelt.

Het getuigt dan ook van bijzonder onzorgvuldig overheidsoptreden om wanneer men zich beroept op een uitzonderingsmaatregel om een milieuvergunning toe te kennen niet na te gaan of daadwerkelijk aan alle gestelde voorwaarden is voldaan.

Zeker wanneer het een dossier betreft dat in het verleden reeds ettelijke malen het voorwerp is geweest van verschillende administratieve en gerechtelijke procedures.

In zulk geval mag van een zorgvuldige overheid verwacht worden dat ze niet zal volstaan bij het louter verwijzen naar adviezen.

Van een zorgvuldige overheid, die overigens zelf bevestigt in haar bestreden beslissing dat ze niet zeker is op welke wijze en op basis van welke vergunningen de gebouwen of constructies werden opgericht, mag verwacht worden dat ze zelf onderzoekt of aan de voorwaarden is voldaan.

Elke andere manier van handelen dient als onzorgvuldig te worden vastgesteld.

14. Bovendien motiveert de Deputatie op geen enkele manier waarom ze, ondanks haar geuite twijfel, in deze kan volstaan met een loutere verwijzing naar adviezen zonder dat er enig verder onderzoek vereist is, hetgeen een duidelijk motiveringsgebrek inhoudt.

15. Verzoekende partij stelde zich overigens in haar inleidend verzoekschrift reeds de vraag waarom men zich zoveel moeite getroost heeft om een sectoreel BPA goed te keuren met als doel de 'Katerstraat' te Nijlen te wijzigen in kleinhandelszone met als voorwerp de regularisatie van de toestand van één bedrijf, namelijk het tuin- en landbouwcentrum van de bvba Hens, ...

Partij Hens was ook vragende partij voor dit BPA, juist omwille van het feit dat men zonevreemd was.

Bovendien is verwerende partij zoals hogervermeld geen onbekende voor het Mechelse Parket. Niet alleen waren er door dit bedrijf ernstige milieu-overtredingen met bodemverontreiniging tot gevolg. Eveneens werd de heer Hens door de Correctionele rechtbank te Mechelen veroordeeld wegens stedenbouwkundige inbreuken. (...).

Men kan dus niet zomaar stellen dat de ruimtelijke draagkracht niet is overschreden, noch dat de voorziene functies niet zouden zijn verstoord.

In hoger vermeldde strafzaak voor de Correctionele rechtbank te Mechelen werd overigens aan verzoekende partij een morele schadevergoeding toegekend.

Er dient dan ook de bedenking te worden gemaakt dat artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex niet van toepassing kan zijn gelet op de restrictieve interpretatie, die vereist is bij een uitzonderingsbepaling.

Zulke handelwijzen houden een duidelijke schending in van artikel 5.6.7 van de Vlaamse Codex in samenhang met het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

4.4. De tussenkommende partij doet gelden dat de beweerde stedenbouwkundige inbreuken geen betrekking hebben op de inrichting aan de Katerstraat en dat er evenmin sprake is van ernstige milieu-overtredingen met

bodemverontreiniging tot gevolg. Volgens de tussenkomen­de partij is er sprake van een beslissing die op alle vlakken afdoende gemotiveerd is. Die beslissing is niet enkel gebaseerd op de verklaringen van de burgemeester tijdens de zitting van de PMVC. Te dezen is ook voldaan aan de beide voorwaarden van artikel 5.6.7. VCRO omdat de inrichting wel degelijk hoofdzakelijk vergund is, dan wel vergund geacht moet worden. Voor het overige sluit de tussenkomen­de partij zich aan bij de standpunten van de verwerende partij.

Beoordeling

5. De bestreden milieuvergunning werd verleend in afwijking van de voorschriften van het gewestplan die de betrokken percelen bestemmen tot agrarisch gebied.

Artikel 5.6.7, § 2, VCRO bepaalt onder meer wat volgt :

"Onverminderd § 1 kan bij de advisering en beslissing over een milieuvergunningsaanvraag afgeweken worden van de bepalingen van het gewestplan ten bate van inrichtingen waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van dit gewestplan, voor zover voldaan is aan beide hiernavolgende voorwaarden:

- 1° de goede ruimtelijke ordening wordt niet geschaad, hetgeen in het bijzonder betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort;
- 2° de inrichting is hoofdzakelijk vergund".

Uit de aangehaalde bepaling blijkt dat bij het verlenen van een milieuvergunning de afwijking van het gewestplan slechts mogelijk is indien de inrichting hoofdzakelijk vergund is. De vaststelling dat aan deze voorwaarde is voldaan, dient te steunen op precieze feitelijke gegevens. Ter zake kan de vergunningverlenende overheid niet volstaan met loutere aannames of veronderstellingen die niet concreet onderbouwd worden.

Artikel 4.1.1, 7°, VCRO definieert het begrip "hoofdzakelijk

vergund" als volgt :

"een stedenbouwkundige vergunningstoestand, waarbij geldt dat:

- a) bedrijven en hun constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn indien de voor een normale bedrijfsvoering noodzakelijke constructies vergund of vergund geacht zijn, ook wat de functie betreft,
- b) overige constructies slechts hoofdzakelijk vergund zijn indien ten minste negentig procent van het bruto-bouwvolume van de constructie, gemeten met inbegrip van buitenmuren en dak, en met uitsluiting van het volume van de gebruikelijke onderkeldering onder het maaiveld en van de fysisch aansluitende aanhorigheden die in bouwtechnisch opzicht een rechtstreekse aansluiting of steun vinden bij het hoofdgebouw, vergund of vergund geacht is, ook wat de functie betreft".

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij, voor wat betreft de vraag of voldaan is aan de tweede voorwaarde die in artikel 5.6.7, § 2, VCRO is opgenomen, met name dat de inrichting hoofdzakelijk vergund moet zijn, zich volledig richt naar de adviezen van het Agentschap Ruimte en Erfgoed en de PMVC.

In het advies van het Agentschap Ruimte en Erfgoed staat onder meer te lezen wat volgt :

"Voor zover de aanvraag gevestigd is in stedenbouwkundig vergunde gebouwen of constructies, kan de afwijking worden toegestaan. Dan blijkt dat in het verleden verschillende stedenbouwkundige vergunningen werden afgeleverd. Het is evenwel niet duidelijk of de hierin aangevraagde constructies of gebouwen conform deze vergunningen werden opgericht".

In het beschikkend gedeelte van het voorwaardelijk gunstig advies herhaalt het agentschap dat de afwijking op grond van artikel 5.6.7 VCRO kan worden toegestaan "voor zover kan worden uitgegaan van constructies en gebouwen die conform de stedenbouwkundige vergunning werden uitgevoerd".

De PMVC treedt inzake de stedenbouwkundige verenigbaarheid de conclusie van het Agentschap Ruimte en Erfgoed bij en voegt daaraan toe :

"Deskundige E. Roggeman merkt op dat, zelfs al wordt de stedenbouwkundige vergunning vernietigd, de exploitatie in stedenbouwkundig vergund geachte gebouwen en constructies plaatsvindt. Er is dus geen reden om de milieuvergunning om planologische redenen te weigeren. De PMVC is dezelfde mening toegedaan".

In de aangehaalde adviezen wordt louter op basis van het feit dat in het verleden stedenbouwkundige vergunningen werden verleend, aangenomen dat de inrichting hoofdzakelijk vergund is, terwijl de onduidelijkheid omtrent de vraag of de bestaande gebouwen en constructies door deze vergunningen gedekt zijn, niet wordt opgeheven.

De conclusie van de verwerende partij dat te dezen voldaan is aan de tweede voorwaarde van artikel 5.6.7 VCRO is niet gebaseerd op een gedegen onderzoek naar de werkelijke stedenbouwkundige toestand van de inrichting. De afwijking van het toepasselijke gewestplanvoorschrift wordt derhalve niet wettig verantwoord.

Het enig middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 29 april 2010 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen van 16 april 2007, houdende het deels verlenen en deels weigeren van de vergunning aan de BVBA Tuin- en Hobbycenter Hens voor het verder exploiteren en veranderen door wijziging, uitbreiding en toevoeging van een tuin- en hobbycenter, gelegen aan de Katerstraat 112 te Nijlen, deels gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd mits enkele aanpassingen.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negen februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin